

opusdei.org

Niečo veľké a nech je to láska (I)

Prvý článok zo série o rozlišovaní povolania nazvaný „Niečo veľké a nech je to láska“.

31.01.2019

Každý človek je povolaný k tomu, aby objavil, aký plán má Boh s jeho životom

Tento rok v októbri sa v Ríme konalo zasadnutie riadnej biskupskej synody, ktorú pápež František chcel venovať *mladým, viere a rozlišovaniu povolania*. V liste, v ktorom túto

udalosť oznámil mladým ľuďom, pripomenul stretnutie prvých učeníkov s Pánom: „Ježiš obracia svoj pohľad aj na vás a nabáda vás, aby ste išli za ním. Milí mladí priatelia, stretli ste sa s týmto pohľadom? Počuli ste ten hlas? Cítili ste pozvanie vydať sa na cestu? Stretnúť sa osobne s Ježišom v situácii keď „vo svete zdanlivo panuje hluk a klam,“ môže byť náročné. Napriek tomu „zaznieva v duši volanie, aby ste sa otvorili plní radosti“. Odpovedať na ňu, hovorí pápež,“ bude možné do tej miery, do akej sa dokážeme vydať na cestu rozlišovania, a to aj vďaka sprevádzaniu skúsených vodcov, aby ste objavili Boží plán s vašim životom“. ² Séria článkov, ktorá teraz vychádza, chce byť nápomocná na tejto ceste. Spolu s prvými Ježišovými učeníkmi, s pomocou učenia pápeža, svätých a svätého Josemaríu, môžeme hlbšie preniknúť do tejto nepominuteľnej skutočnosti: Boh nás

volá a „má pre každého plán:
svätosť.“³

Svätý Josemaría mal ledva šestnásť rokov , keď si uvedomil, že jeho srdce od neho chce „niečo veľké a že je to láska“. ⁴ Kiež by sa aj nám podarilo objaviť a znovuobjaviť – pretože láska je vždy mladá, vždy prekvapivá – niečo veľké, a nech je to láska.

***.

„Na druhý deň Ján zasa stál s dvoma zo svojich učeníkov. Keď videl Ježiša, ísť okolo, povedal: ‚Hľa, Baránok Boží!‘ Tí dvaja učeníci počuli , čo hovorí, a išli za Ježišom. Ježiš sa obrátil a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: ‚Čo hľadáte?‘ Oni mu povedali: ‚Rabbi – čo v preklade znamená: Učiteľ –, kde bývaš?‘ Odpovedal im: ‚Podďte a uvidíte!‘ Šli teda, videli, kde býva a zostali v ten deň u neho; boli asi štyri hodiny popoludní.“ (Jn 1, 35-39).

Predstavitelia tejto scény z evanjelia iste rozprávali svoje spomienky s hlbokým dojatím, veď išlo o najdôležitejší okamih ich života: deň, kedy sa po prvý raz stretli s Ježišom Nazaretským.

Stretnutie s Kristom je pre každého kresťana naozaj rozhodujúcim okamihom života, ako na začiatku svojho pontifikátu zdôraznil Benedikt XVI.: „Na počiatku toho, že som kresťanom, nestojí mravné rozhodnutie alebo mravná Idea, ale stretnutie s udalosťou, s jedinou Osobou, ktorá dáva nášmu životu nový horizont a tým jeho rozhodujúci smer.“⁵ O mnohom vypovedá aj fakt, že to na začiatku svojho pontifikátu pripomenul aj pápež František: „Pozývam každého kresťana na ktoromkoľvek mieste a v akejkoľvek situácii k tomu, aby sa hneď dnes vrátil k svojmu osobnému stretnutiu s Ježišom Kristom, alebo aby aspoň urobil rozhodnutie, že sa s

ním chce stretnúť a že ho bude každý deň bez prestania hľadať.“⁶ Na týchto stránkach chceme na túto výzvu odpovedať a vydať sa po stopách svätého Jána, najmladšieho z apoštolov.

Kým je pre mňa Ježiš Kristus? Kým som ja pre Ježiša?

Štvrté evanjelium charakterizuje sv. Jána do krásnej vety: „Bol učeníkom, ktorého Ježiš miloval.“ Týmto bolo povedané skutočne všetko. Ján bol niekým, koho Ježiš miloval. Ani po rokoch v Jánovi táto istota nepohasla, ale naopak ešte viac sa umocnila: „V tom je láska: nie že my sme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás“ (1 Jn 4,10). Istota Pánovej lásky ho nepochybne urobila schopným uchovať si po celý život hlbokú a nákazlivú radosť, ktorá vyžaruje z jeho evanjelia. Všetko sa začalo vtedy na brehu Jordánu.

Zažili sme aj my takéto dôverné stretnutie ako mladý apoštol Ján? Hoci sme kresťanmi už celé roky a sme zvyknutí celý život modliť sa, je dobré, aby sme sa na chvíľu zamysleli: „Kým je pre mňa Ježiš Kristus? Čo znamená Ježiš Kristus v mojom každodennom reálnom živote?“ Prostredníctvom tejto úvahy môžeme zhodnotiť svoju vieru. „Tejto otázke ešte ale predchádza ďalšia otázka, ktorá je s ňou nerozlučne spätá a v istom zmysle je ešte dôležitejšia (...): Kým som ja pre Ježiša Krista?“⁷

Nie je ničím zvláštnym, ak nás tieto otázky zarazia. Kým som pre Ježiša Krista? Kto som? Malé bezvýznamné stvorenie? Produkt evolúcie? Jeden z mnohých..., ktorý musí plniť jeho prikázania? Ako ma vidí Ježiš? Pohľad na svätých môže vnieť svetlo do našich otázok. Keď sa raz na niečo podobné pýtali svätého Jána Pavla II, odpovedal : „Si Božou myšlienkou,

pulzuješ v Božom srdci. Je to akoby sme povedali, že tvoja hodnota je v istom zmysle nekonečná, že si vo svojej neopakovateľnej jedinečnosti pre Boha dôležitý.“⁸ To, čo on sám objavil – čo všetci svätí objavili -, je, že Bohu na nás veľmi záleží. Nie sme malé, bezvýznamné stvorenia, nevoľníci, ktorí sú na svete len z toho dôvodu, aby robili, čo on chce. Sme skutoční priatelia. Všetko, čo sa nás týka, ho zaujíma, preto sa o nás stará a po celý život nás sprevádza, aj keď si to často neuvedomujeme.

Nie je to prehnané tvrdenie. Sám Ježiš povedal svojim apoštolom: „Nikto nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov. Vy ste *moji priatelia*... Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca“ (Jn 15,13-15). Toto sú stále aktuálne slová. Ježiš Kristus „žije a hovorí to teraz vám. Počúvajte ochotne jeho hlas; každému z vás chce niečo

povedať“.⁹ Kým teda som pre Ježiša Krista? Som jeho priateľom, ktorého on miluje tou najväčšou možnou láskou; pulzujem v jeho srdci. Tým som ja pre neho. A kým je on pre mňa?

Hľadaj Krista!

29 mája 1933 sa prišiel so svätým Josemaríom prvýkrát porozprávať istý mladý študent architektúry. Volal sa Ricardo Fernández Vallespín. O veľa rokov neskôr spomínal: „Otec sa so mnou rozprával o duchovných veciach... Radil mi a povzbudzoval ma, aby som sa zlepšoval... Presne si spomínam, akoby som to videl pred sebou, ako pred tým ako sme sa rozlúčili, vstal a podišiel ku knižnici. Vybral z nej knihu, ktorú sám používal, a na prvú stranu mi napísal ako venovanie tieto tri vety: „Hľadaj Krista!“ Nachádzaj Krista! Miluj Krista!“¹⁰ Aj svätý Josemaría chcel pri tomto rozhovore začať od toho

najdôležitejšieho. Od osobného stretnutia s Pánom.

„Hľadaj Krista! Nachádzaj Krista! Miluj Krista!“

Apoštol Ján sa vydal hľadať Krista, hoci presne nevedel, koho hľadá. Vedel však, že hľadá niečo, čo by naplnilo jeho srdce. Bol smädný po zmysluplnom živote. Nestačilo mu žiť len pre to, aby pracoval, zarábala peniaze, robil to isté, čo všetci ostatní... a nevidel pritom ďalej než za humná svojho kraja. Mal nepokojné srdce a svoj nepokoj chcel utíšiť. Preto išiel za Jánom Krstiteľom. A práve keď bol s ním, išiel okolo Ježiš. Ján Krstiteľ mu povedal: „Hľa, Baránok Boží!“ A keď on a jeho priateľ Ondrej „počuli, čo hovorí, išli za Ježišom“ (Jn 1, 36-37).

Najprv počúvať svoje nepokojné srdce. Vnímať ho, keď prejavuje nespokojnosť, keď už má dosť *svetského* života, keď túži po niečom

väčšom, než sú veci a pôžitky sveta. A potom sa priblížiť k Ježišovi. Možno to máme v istom zmysle ľahšie ako Ján, pretože nám veľa ľudí už povedalo, kde môžeme Ježiša nájsť: „Hovoriť s Bohom sme sa zvyčajne naučili v detstve, od kresťanských rodičov; neskôr nám učitelia, kolegovia a známy často pomohli, aby sme Ježiša Krista nestratili z očí.“¹¹ Teraz už zostáva len hľadať. „Hľadajte ho usilovne, hľadajte ho sami v sebe zo všetkých síl. Ak to budete robiť naozaj usilovne, potom sa odvažujem zaručiť vám, že ste ho už vlastne našli, že ste s ním už začali hovoriť a milovať ho a uskutočňovať túto konverzáciu v nebi.“¹²

Nachádzaj Krista!

Keď sa Ján a Ondrej prvýkrát vybrali za Ježišom, boli asi v rozpakoch. Vykročili za ním, ale nevedeli, ako ho majú osloviť. Nie je to obvyklé

zastaviť niekoho a spýtať sa ho : „ Ty si ten Baránok Boží?“ Ján Krstiteľ im však práve toto povedal a bolo to naozaj to jediné, čo o ňom vedeli. Možno sa medzi sebou rozprávali, čo urobia, keď sa tu Ježiš „obrátí a keď videl, že idú za ním, opýtal sa ich: „Čo hľadáte? ‘ “ (Jn 1, 38)

Ježiša dojímajú mladé, nepokojné srdcia. Keď ho budeme úprimne hľadať, dá sa nám nájsť tým najmenej očakávaným spôsobom. Svätý Josemaría si po celý život pamätal svoje prvé osobné a nečakané stretnutie s Ježišom. Bol vtedy ešte mladý chlapec so srdcom plným plánov a ideálov. Raz, keď veľmi nasnežilo a ulice boli pokryté hustou bielou pokrývkou, vyšiel z domu. Po chvíľke si s prekvapením všimol v snehu stopy bosých nôh. Stopy ho priviedli k mníchovi, ktorý išiel smerom do kláštora. Táto udalosť urobila na neho hlboký dojem. „Keď ostatní prinášajú tolko obiet Bohu a

blížnym, nie som aj ja schopný ponúknuť mu niečo?“¹³

Mladý Josemaría sa v ten deň, podobne ako Ondrej a Ján, vydal za Pánom, ktorý bol tentoraz prítomný *v stopách v snehu*. Možno tieto stopy videlo ešte veľa iných ľudí, ale pre tohoto chlapca boli neomylným znamením toho, že mu Ježiš chce vstúpiť do života. Jeho reakcia sa veľmi podobala reakcii oných prvých Ježišových priateľov: „Odpovedali mu ‚Rabbi´ - čo v preklade znamená Učiteľ – , kde bývaš?´ Odpovedal im: ‚Podďte a uvidíte!´ Išli teda, videli, kde býva a v ten deň zostali u neho; boli asi štyri hodiny popoludní“ (Jn 1, 38-39).

Zistenie, že nás niekto miluje, prebúdza v nás silnú túžbu spoznať ho. Vedomie, že sa k nám niekto zachoval ako priateľ, spôsobí, že ho chceme spoznať. Zistenie, že tu je niekto, komu na nás záleží, niekto,

kto na nás čaká a kto má odpoveď na naše najhlbšie túžby, nás vedie k tomu, aby sme ho hľadali. Boh chcel, aby si svätý Josemaría prostredníctvom týchto stôp uvedomil, že „niekde veľmi hlboko v sebe už nosil „Boží nepokoj“, ktorý obnovil jeho vnútro intenzívnejším zbožným životom“.¹⁴ Hľadať a nájsť Ježiša je však iba začiatok. Od tej chvíle sa k nemu môžeme začať chovať ako k priateľovi. Snažiť sa ho lepšie spoznať čítaním evanjelia, účasťou na svätých omšiach, prežívaním dôverných chvíľ po svätom prijímaní a starostlivosťou o tých, ktorí to najviac potrebujú. Dať sa svojmu Priateľovi spoznať, zveriť mu svoje radosti a bolesti, svoje plány a neúspechy. A to je koniec – koncov modlitba: „Dôverný vzťah priateľstva, častý rozhovor medzi štyrmi očami s Tým, od ktorého vieme, že nás miluje“¹⁵. Ako Ondrej a Ján, ktorý vtedy strávili s Ježišom celý deň.

Miluj Krista!

Deň, keď mladý Ján stretol Ježiša, bol pre neho dňom, ktorý mu zmenil život. Samozrejme, mal pred sebou ešte dlhú cestu. Od zázračného rybolovu po cesty cez Palestínu po Ježišovom boku; od jeho zázrakov po jeho slová, ktoré naplňali srdcia radosťou, po jeho láskavé zaobchádzanie s chorými, chudobnými, opovrhovanými... Ale hlavne ho čakali dôverné rozhovory s Učiteľom. Dialóg, ktorý začal raz popoludní na brehu Jordánu, mal trvať celý život.

Všetci máme skúsenosti s tým, ako nás niektoré priateľstvá zmenili. Preto dávajú rodičia pozor na to, s kým sa ich deti priatelia. Bez toho, aby sme si to uvedomovali, vzťah s priateľmi nás postupne mení, takže napokon začneme chcieť a odmietat' to isté, čo oni. Priateľstvo nás spája natolko, že možno povedať, že

priatel'ia maju „jednu dušu, ktorá živí dve telá“. ¹⁶

V tomto ohľade je veľmi zaujímavé, akou premenou prešiel mladý apoštol Ján. Spolu s bratom Jakubom ich nazývali „synmi Hromu“ (Mk 3,17) a niektoré detaily v evanjeliu nám ukazujú, že nešlo o prehnaný prívlastok. Napríklad vtedy, keď nejakí Samaritáni odmietli poskytnúť Ježišovi a jeho učeníkom prístrešie, obaja bratia sa obrátili na Učiteľa s otázkou: „Pane, chceš, aby sme zvolali oheň z neba, a zničil ich?“ (Lk 9,54) Vďaka prehlbujúcemu sa priateľstvu s Ježišom sa však postupne naučili milovať ako On, mať pochopenie ako On a odpúšťať ako On.

Niečo podobné môžeme prežiť aj my. Stretnutie s Ježišom a priateľstvo s Ním nás povedie k tomu, aby sme milovali ako On. Nemalo by nás preto prekvapovať, keď sa v našom

srdci objaví táto túžba. Nechajme si svoje srdce naplniť vďačnosťou, pretože Pán chce s našou pomocou sprítomniť svoju Lásku vo svete. Stalo sa to aj svätému Josemaríovi. Tie stopy v snehu ho utvrdili v hlbokkej istote, že mal na zemi nejaké poslanie: „Začal som tušiť Lásku, uvedomovať si, že srdce chce odo mňa niečo veľké a že je to láska.“¹⁷ Objavme aj my vo volaní svojho srdca ozvenu Ježišovho hlasu, ktorý zaznieva na mnohých miestach evanjelia: „Pod' za mnou!“

Celý svoj život prežiť s Kristom

Ján by pri spätnom pohľade na svoj život nevymenil nič za možnosť nasledovať Ježiša. Tak Boh pôsobí v každom z nás: „Ušľachtilá láska k Ježišovi pobáda k veľkým skutkom a vzbudzuje túžbu po stále väčšej dokonalosti. Láska sa chce vznášať nahor a nechce byť zadržovaná žiadnymi nízkymi vecami.“¹⁸ Od

chvíle, ako Ježiš prišiel na svet, sa podobne ako Jánovi vodilo i Petrovi, Jakubovi, Pavlovi... Bartimejovi, Márii Magdaléne a mnohým iným. Ježiš nás pozýva nie len k tomu, aby sme sa podieľali na poslaní, ktoré dostal od Otca, ale chce tiež milovať svet prostredníctvom nášho života, z vnútra každého z nás. „Ostaňte v mojej láske,“ hovorí nám (Jn 15,9), aby ste zmierili svet so mnou, nenávisť nahradili Láskou, egoizmus službou, hnev odpustením.

Mladý apoštol Ján, ktorý objavil Pánovu Lásku, ho sprevádzal až na kríž. Neskôr spolu s ostatnými apoštolmi dostali poslanie, ktoré určilo ráz celého jeho života: „Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium celému tvorstvu!“ (Mk 16,15). Aj my, keď budeme počúvať hlas nášho nepokojného srdca a hľadať Ježiša, keď ho nájdeme a pôjdeme za ním, keď sa staneme jeho priateľmi, zistíme, že On s nami počíta. Požiada

nás, aby sme mu každý svojim jedinečným spôsobom pomohli v Cirkvi. Ako priateľ, ktorý nás má rád, nás povzbudzuje, aby sme sa pridali k jeho úchvatnému plánu. „Ježiš, ktorý je cestou, ťa dnes volá, aby si zanechal stopu v dejinách. On, ktorý je život, ťa pozýva, aby si v dejinách svojich osobných i v dejinách mnohých iných zanechal stopu plnú života. On, ktorý je pravda, ťa pozýva, aby si opustil cestu izolácie, rozdelenia a nezmyslov. Si za? Čo odpovedia tvoje ruky a tvoje nohy Pánovi, ktorý je cesta, pravda a život? Si za?“¹⁹

Borja Armada

¹ František, *List mladým pri príležitosti predstavenia prípravného dokumentu XV. zasadnutia riadnej biskupskej synody*, 13-I-2017.

² Tamtiež.

³ F. Ocáriz, poznámky zo stretnutia s mladými v Argentíne, 5-VIII-2018.

⁴ A. Vázquez de Prada, *Zakladateľ Opus Dei*, zv. I, s. 73.

⁵ Benedikt XVI., enc. *Deus Caritas est* (23-XII-2005), č. 1.

⁶ František, ap.exh. *Evangelii Gaudium* (24-XI-2013), č. 3.

⁷ AGP, Biblioteca, P03, 2017, s. 146.

⁸ Sv. Ján Pavol II., Prejav k mladým v Kazachstane, 23-IX-2001.

⁹ Benedikt XVI., *Generálna audiencia*, 2-VIII-2006.

¹⁰ Cesta, kriticko-historická edícia, komentár k b. 382.

¹¹ *Íst s Kristom*, č. 1.

¹² *Boží priatelia*, č. 300.

¹³ A. Vázquez de Prada, *Zakladateľ Opus Dei*, zv. I, s. 72.

¹⁴ Tamtiež, s. 72.

¹⁵ Sv. Terézia od Ježiša, *Život*, kap. VIII, 5.

¹⁶ Svätý Gregor Nyssy, *Homília 43*.

¹⁷ A. Vázquez de Prada, *Zakladateľ Opus Dei*, zv. I, s. 73.

¹⁸ Tomáš Kempenský, *Nasledovanie Krista*, kniha III, kap. 5.